

Sonsuz bağışlayın
(Matta 18:21-35)

Tanrı merhametli Tanrıdır. sonsuz sevgi ve merhametle bizlere acımaktadır. Tanrı İblis ve insana farklı bir şekilde davranır. Gökte birçok melekler başmeleklerin yönetiminde kendi görevlerini yapmaktalar. Onlardan Lusiel ilk önce mükemmeldi ama kendi güzelliğinden dolayı gururlanıp Tanrı'ya karşı çıktı. Sonuç olarak Şeytan, yani bir isyancı oldu. Melek böyle yoldan sapınca Tanrı onu ve ona ait olan melekleri bağlayıp yargı gününe kadar karanlığa hapsetti.

İnsanın aslında beden ve canı vardı ama Tanrı Adem'e yaşam soluğunu üfledikten sonra artık insanın beden, can ve ruhu vardır. Tanrı böylece insanı yaşayan varlık yaptı. Çünkü gökte yaratılan ruh sadece Tanrı'yla ilişki kurabilir, Tanrı'nın sözünü alabilir, Tanrı'nın sözüne itaat edebilir. Böylece ruhsal varlık olan insan Tanrı'nın sözünü alarak sonsuz yaşayabilen varlık oldu. Ama İblis kıskandı. Çünkü kendisi göğe dönemez ama insan göğe gidebilir. Bu yüzden İblis insanın ruhunu öldürmek için kadını ayarttı. Tanrı kadını ayartarak günah işletmiş olan yılanı "Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim" (Yaratılış 3:15) diye söyledi. İblis'in düşmanı olan insanın bedeni değil insanın ruhudur. Ruhu olmayan inek yada domuz İblis'in düşmanı değildi ama ruhu olan insan İblis'in düşmanı oldu.

Eski Antlaşma Çağı'ndaki insanlar Kutsal Yasa denen bedensel kurallarla Tanrı'ya hizmet ettiler. Bedensel kuralların altında Şabat Günü'nü kirletenler lanetlendiler, taşlandılar, kılıçla öldürüldüler, savaştan öldüler, hastalıktan öldüler. Bu şeyler bir modeldi. İsa Mesih bu dünyaya gelince Yasa'nın Çağı bitti, ruhsal gerçekler açığa çıktılar. Ne yazık ki günümüzdeki Mesih inanlıları da bedensel olarak sıkıntı çekince kendi günahından dolayı ceza aldıklarını düşünürler. Yasa altında bedensel olarak ceza almak bir modeldi. Sanki bir gölge gibidir. Ama Yasa altında oluşmuş olan sabit fikirler şu anda da hâlâ Mesih inanlılarına egemen olmaktadır. Biz günah çok işleyenler de bu dünyada bedensel olarak sağlıklı, gönençli olduğunu, işleri de başarılı olduğunu görüyoruz. Ceza Rab tekrar geldikten sonra artık başlar. Yaşamımızda cinlerin engellerinden dolayı sıkıntılar olabilir ama bunu Tanrı'nın cezası olarak düşünmemelidir (Yakup 1:13).

Tanrı İblis ve İnsana farklı bir şekilde davranmaktadır. İblis bağışlanmaz ve sonunda cehennemde sonsuza dek ceza alacaktır ama, insan bağışlandı, sevgi aldı. Bazı insanlar 'Tanrı'nın sevgisini aldım' dediğim zaman işlerim iyiye gittiklerini yada zenginleştiğimi düşünüyorlar. Tabii ki Tanrı'nın sevgisiyle

gönençli yaşayabilir ama aslında ‘Tanrı’nın sevgisini aldı’ demek ‘Tanrı tarafından bağışlandı’ demektir. İnsan göğe dönemeyen İblis’le birlikte mahvolmak zorunda kaldı ama, Tanrı’nın sevgisi sayesinde biricik Oğlu aracılığıyla bağışlandı (Yuhanna 3:16). Melekler için Tanrı yargıçtır. Ama Mesih inanlıları için sonsuz bağışlayan Baba’dır.

Bizim aldığımız Tanrı’nın sevgisi bağışlanmadır. Tanrı bizi bağışlamak için İsa Mesih’i gönderdi. O’nun günahımızı üstlenip çarmıhta öldürülmesini sağladı. O bize “Kanımı için ki bağışlanın!” dedi. Ve kendi bedenini lanete attı. Kutsal Ruh O’nun başarısına inanıp bağışlanmış olanları kaybetmemek için onlara mühürlemektedir (2.Korintililer 1:22). Kutsal Ruh görülmez ama içinde Kutsal Ruh bulunanlar kendisinin içinde Kutsal Ruh bulunduğuna tanıklık edebilirler. Cin kovma Ruh’un gücüdür (Matta 12:28). Biz cinleri kovarak hastalara el koyup iyileştirerek Tanrı sözünü paylaşarak Mesih’in güzel kokusunu yaymamız lazım. Bağışlanmış kişiler olduğumuzu göstermek lazım.

İblis sürekli Yasa ve vicdanla bizi bağlamaya çalışır. Ama Mesih’te olanlar artık günahkâr değil bağışlanıp Tanrı’ya Baba diye çağıranlardır. Biz açgözlü olmamak için şehvetli olmamak için başkalarından nefret etmemek için kiliseye gelmiyoruz. Asıl günah Tanrı’yı ihmal etmektir. Tanrı sevgi verdi ama “Tanrı bana para mı verdi? Bağışlamış mı? Bana ne. Gerekmiyor” diye O’nun sevgisini ihmal ederse cehennemden kaçamayacaktır. İmansızlar Tanrı’nın açtığı bağışlama kapıdan girmeyenlerdir. İsa’nın dışındalar. Onlar bağışlanmadılar. Dünya nüfusüne göre bağışlanmış olanların sayısı çok azdır. Nuh’un çağında tufandan kurtulmuş olanlar sadece sekiz kişiydi (1.Petrus 3:20). Aynı şekilde Tanrı İsa Mesih aracılığıyla bütün insanlığa sevgi ve lütuf verdi. Ama bağışlanmış olanların sayısı çok azdır.

Kiliseye katılanlardan bazıları bağışlanmasıyla ilgili kanıtını gösteremiyorlar. Mesih’in güzel kokusu olamıyorlar. Gerçekten bağışlanmış kişiye başkaları bağışlamalıdır. Petrus İsa’ya sordu, ‘Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?’ İsa ‘Yedi kez değil, Yetmiş kere yedi kez derim sana’ diye yanıtladı. Yani sonsuz bağışlamalı olduğunu söyledi (Matta 18:21-22).

Bağışlamak Mesih inanlılarının gücüdür. Ailelerde niçin kavgalar vardır? Çünkü bağışlamadığı için...Bir gün ben fotoğrafçıya gittim. Orada sahibi olmayan evlilik resimleri çoktu. Çünkü balayıdan sonra ayrılmışlar. Çünkü eşine bağışlayacağına inanarak geçmişteki sevgilisi hakkında anlatmış. Eşine güvenerek sırrını anlatmış ama bunu işitenin bağışlama gücü yoktu. Kilise hayatında ayartılanlar da bağışlamadığı içindir. Biz neden kiliseye geliyoruz? Tanrı’dan... Ama neden pastörden, kilise ihtiyarlarından, kilise işçilerinden ayartılıyorlar? Çünkü bağışlamadığı içindir. İnsanlar bağışlamaktansa ayartılıp mahvolmak isterler.

İsa öğrencilerine “Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla” diye dua etmelerini öğretti. Ve büyük borcu bağışlandıktan sonra kendisine borcu olana acımamış olan bir köle hakkında anlatarak “Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır” (Matta 18:35) diye söyledi. Herkes kendisi bağışlanıp bağışlanmadığını iyice bilir. Biri Başkaları bağışlamazsa kendisi bağışlanmamış olduğunu gösterir. Kiliseyi bağışlamalı, pastörleri bağışlamalı, kutsalları bağışlamalıdır. Kilise Mesih’in bedeni olarak Ruh’un yönetimindedir. Tanrı’nın bağışladıklarını bağışlamayarak İsa’nın kanını inkâr etmeyelim, İsa’nın adını inkâr etmeyelim, Tanrı’nın sevgisini inkâr etmeyelim. Kardeşlerimizin bağışlandıklarını kıskanan İblis gibi olmamalıyız. Bazı insan “Pastör, şu kişi çok günah işledi ama nasıl kiliseye gelir gelmez Kutsal Ruh’u alabilir?” diye sorar. Ama her hangi bir kişi olsun İsa’ya gelip kendisi bağışlandığını kabul ederse Tanrı bunu mühürleyecek, garantisi olarak Kutsal Ruh’u verecektir.

Rab başkaların günahlarını bağışlamayanların bağışlanamayacağını sertçe söyledi. Biz ne zaman bu dünyadan ayrılacağımızı bilmiyoruz. Canımız bu dünyadan ayrıldığı zaman henüz bağışlamadığımız yada nefret ettiğimiz kişi kalmasın. Yasa’dan özgür kılınmış insanlar gibi Mesih’in güzel kokusu olalım. Komşuları bağışlayalım.

20140406 Semone